

THE APOSTOLIC FATHERS

WITH AN ENGLISH TRANSLATION BY
KIRSOOP LAKE

IN TWO VOLUMES

II

THE SHEPHERD OF HERMAS
THE MARTYRDOM OF POLYCARP
THE EPISTLE TO DIOGENETUS

CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS
HARVARD UNIVERSITY PRESS

LONDON
WILLIAM HEINEMANN LTD
M C M L X V

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΝΗΤΟΝ

I

Ἐπειδὴ ὁρῶ, κράτιστε Διόγνητε, ὑπερεσπουδακότα σε τὴν θεοσέβειαν τῶν Χριστιανῶν μαθεῖν καὶ πάνυ σαφῶς καὶ ἐπιμελῶς πυνθανόμενον περὶ αὐτῶν, τίνι τε θεῷ πεποιθότες καὶ πῶς θρησκεύοντες αὐτὸν τόν τε κόσμον ὑπερορῶσι πάντες καὶ θανάτου καταφρονοῦσι καὶ οὔτε τοὺς νομιζομένους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων θεοὺς λογίζονται οὔτε τὴν Ἰουδαίων δεισιδαιμονίαν φυλάσσουσι, καὶ τίνα τὴν φιλοστοργίαν ἔχουσι πρὸς ἄλλήλους, καὶ τί δή ποτε καινὸν τοῦτο γένος ἢ ἐπιτήδευμα εἰσῆλθεν εἰς τὸν βίον νῦν καὶ οὐ πρότερον· ἀποδέχομαι γε τῆς προθυμίας σε ταύτης καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ, τοῦ καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ ἀκούειν ἡμῖν χορηγοῦντος, αἵτοῦμαι δοθῆναι ἐμοὶ μὲν εἰπεῖν οὕτως, ώς μάλιστα ἀν ἀκούσαντά σε βελτίω γενέσθαι, σοί τε οὕτως ἀκοῦσαι, ώς μὴ λυπηθῆναι τὸν εἰπόντα.

II

1. Ἀγε δή, καθάρας σεαυτὸν ἀπὸ πάντων τῶν προκατεχόντων σου τὴν διάνοιαν λογισμῶν καὶ τὴν ἀπατῶσάν σε συνήθειαν ἀποσκευασάμενος καὶ

THE APOSTOLIC FATHERS

γενόμενος ὁσπερ ἐξ ἀρχῆς καινὸς ἀνθρωπος, ὡς ἀν
καὶ λόγου καινοῦ, καθάπερ καὶ αὐτὸς ὡμολόγησας,
ἀκροατὴς ἐσόμενος· ἵδε μὴ μόνον τοῖς ὀφθαλμοῖς,
ἀλλὰ καὶ τῇ φρονήσει, τίνος ὑποστάσεως ἢ τίνος
εἴδους τυγχάνουσιν, οὓς ἐρεῖτε καὶ νομίζετε θεούς.
2. οὐχ ὁ μὲν τις λίθος ἐστίν, ὅμοιος τῷ πατουμένῳ,
ὁ δὲ ἐστὶ χαλκός, οὐ κρείσσων τῶν εἰς τὴν χρῆσιν
ἡμῖν κεχαλκευμένων σκευῶν, ὁ δὲ ξύλον, ἥδη καὶ
σεσηπός, ὁ δὲ ἄργυρος, χρῆζων ἀνθρώπου τοῦ
φυλάξαντος, ἵνα μὴ κλαπῇ, ὁ δὲ σίδηρος, ὑπὸ ιοῦ
διεφθαρμένος, ὁ δὲ ὄστρακον, οὐδὲν τοῦ κατεσκευα-
σμένου πρὸς τὴν ἀτιμοτάτην ὑπηρεσίαν εὐπρεπέσ-
τερον; 3. οὐ φθαρτῆς ὕλης ταῦτα πάντα; οὐχ ὑπὸ
σιδήρου καὶ πυρὸς κεχαλκευμένα; οὐχ ὁ μὲν
αὐτῶν λιθοξόος, ὁ δὲ χαλκεύς, ὁ δὲ ἄργυροκόπος,
ὁ δὲ κεραμεὺς ἔπλασεν; οὐ πρὶν ἢ ταῖς τέχναις
τούτων εἰς τὴν μορφὴν τούτων ἐκτυπωθῆναι, ἥν
ἔκαστον αὐτῶν ἐκάστῳ, ἔτι καὶ νῦν, μεταμεμορ-
φωμένον; οὐ τὰ νῦν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ὅντα σκεύη
γένοιτ' ἄν, εἰ τύχοι τῶν αὐτῶν τεχνιτῶν, ὅμοια τοι-
ούτοις; 4. οὐ ταῦτα πάλιν, τὰ νῦν ὑφ' ὑμῶν προσ-
κυνούμενα, δύναιτ' ἄν ὑπὸ ἀνθρώπων σκεύη ὅμοια
γενέσθαι τοῖς λοιποῖς; οὐ κωφὰ πάντα; οὐ τυφλά;
οὐκ ἄψυχα; οὐκ ἀναίσθητα; οὐκ ἀκίνητα; οὐ
πάντα σηπόμενα; οὐ πάντα φθειρόμενα; 5. ταῦτα
θεοὺς καλεῖτε; τούτοις δουλεύετε; τούτοις προσ-
κυνεῖτε, τέλεον δ' αὐτοῖς ἐξομοιοῦσθε. 6. διὰ

THE APOSTOLIC FATHERS

τοῦτο μισεῖτε Χριστιανούς, ὅτι τούτους οὐχ ἡγοῦνται θεούς; 7. ὑμεῖς γὰρ αἰνεῖν νομίζοντες καὶ οἰόμενοι, οὐ πολὺ πλέον αὐτῶν καταφρονεῖτε; οὐ πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς χλευάζετε καὶ ὑβρίζετε, τοὺς μὲν λιθίνους καὶ ὀστρακίνους σέβοντες ἀφυλάκτους, τοὺς δὲ ἀργυρέους καὶ χρυσοῦς ἐγκλείοντες ταῖς· νυξὶ καὶ ταῖς ἡμέραις φύλακας παρακαθιστάντες, ἵνα μὴ κλαπῶσιν; 8. αἱς δὲ δοκεῖτε τιμαῖς προσφέρειν, εἰ μὲν αἰσθάνονται, κολάζετε μᾶλλον αὐτούς· εἰ δὲ ἀναισθητοῦσιν, ἐλέγχοντες αἴματι καὶ κνίσαις αὐτοὺς θρησκεύετε. 9. ταῦθ' ὑμῶν τις ὑπομεινάτω, ταῦτα ἀνασχέσθω τις ἔαυτῷ γενέσθαι. ἀλλὰ ἄνθρωπος μὲν οὐδὲ εἰς ταύτης τῆς κολάσεως ἐκὼν ἀνέξεται, αἰσθησιν γὰρ ἔχει καὶ λογισμόν· ὁ δὲ λίθος ἀνέχεται, ἀναισθητεῖ γάρ. οὐκ οὖν τὴν αἰσθησιν αὐτοῦ ἐλέγχετε; 10. περὶ μὲν οὖν τοῦ μὴ δεδουλώσθαι Χριστιανοὺς τοιούτοις θεοῖς πολλὰ μὲν ἀν καὶ ἄλλα εἰπεῖν ἔχοιμι· εἰ δέ τινι μὴ δοκοίη κἄν ταῦτα ἰκανά, περισσὸν ἡγοῦμαι καὶ τὸ πλείω λέγειν.

III

1. Ἐξῆς δὲ περὶ τοῦ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἰουδαίοις θεοσεβεῖν αὐτοὺς οἷμαί σε μάλιστα ποθεῖν ἀκούσαι. 2. Ἰουδαῖοι τοίνυν, εἰ μὲν ἀπέχονται ταύτης τῆς προειρημένης λατρείας, καλῶς θεὸν ἔνα τῶν πάντων σέβειν καὶ δεσπότην ἀξιοῦσι φρονεῖν· εἰ δὲ τοῖς προειρημένοις ὁμοιοτρόπως τὴν θρησκείαν προσάγουσιν αὐτῷ ταυτην, διαμαρτάνουσιν. 3. ἀ γὰρ τοῖς ἀναισθήτοις καὶ κωφοῖς

THE APOSTOLIC FATHERS

Exod. 20.
11; Ps. 146,
6; Acts 14,
15

προσφέροντες οἱ "Ελληνες ἀφροσύνης δεῦγμα παρέχουσι, ταῦθ' οὗτοι καθάπερ προσδεομένῳ τῷ θεῷ λογιζόμενοι παρέχειν μωρίαν εἰκὸς μᾶλλον ἡγοῖντ' ἄν, οὐ θεοσέβειαν. 4. ὁ γὰρ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν ἡμῖν χορηγῶν, ὃν προσδεόμεθα, οὐδενὸς ἄν αὐτὸς προσδέοιτο τούτων ὃν τοῖς οἰομένοις διδόναι παρέχει αὐτός. 5. οἱ δέ γε θυσίας αὐτῷ δι' αἵματος καὶ κνίσης καὶ ὀλοκαυτωμάτων ἐπιτελεῖν οἰόμενοι καὶ ταύταις ταῖς τιμαῖς αὐτὸν γεραίρειν, οὐδέν μοι δοκοῦσι διαφέρειν τῶν εἰς τὰ κωφὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεικνυμένων φιλοτιμίαν· τῶν μὲν μὴ δυναμένοις τῆς τιμῆς μεταλαμβάνειν, τῶν δὲ δοκούντων παρέχειν τῷ μηδενὸς προσδεομένῳ.

IV

1. Ἐλλὰ μὴν τό γε περὶ τὰς βρώσεις αὐτῶν ψοφοδεὲς καὶ τὴν περὶ τὰ σάββατα δεισιδαιμονίαν καὶ τὴν τῆς περιτομῆς ἀλαζονείαν καὶ τὴν τῆς νηστείας καὶ νουμηνίας εἰρωνείαν, καταγέλαστα καὶ οὐδενὸς ἄξια λόγου, οὐ νομίζω σε χρήζειν παρ' ἔμοῦ μαθεῖν. 2. τό τε γὰρ τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κτισθέντων εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ἢ μὲν ὡς καλῶς κτισθέντα παραδέχεσθαι, ἢ δ' ὡς ἄχρηστα καὶ περισσὰ παραιτεῖσθαι, πῶς οὐκ ἀθέμιστον; 3. τὸ δὲ καταψεύδεσθαι θεοῦ ὡς κωλύοντος ἐν τῇ τῶν σαββάτων ἡμέρᾳ καλόν τι ποιεῖν, πῶς οὐκ ἀσεβές; 4. τὸ δὲ καὶ τὴν μείωσιν τῆς σαρκὸς μαρτύριον ἐκλογῆς ἀλαζονεύεσθαι ὡς

THE APOSTOLIC FATHERS

διὰ τοῦτο ἔξαιρέτως ἡγαπημένους ὑπὸ θεοῦ, πῶς
οὐ χλεύης ἄξιον; 5. τὸ δὲ παρεδρεύοντας αὐτοὺς
ἄστροις καὶ σελήνῃ τὴν παρατήρησιν τῶν μηνῶν
καὶ τῶν ἡμερῶν ποιεῖσθαι καὶ τὰς οἰκονομίας θεοῦ
καὶ τὰς τῶν καιρῶν ἀλλαγὰς καταδιαιρεῖν πρὸς
τὰς αὐτῶν ὄρμάς, ἃς μὲν εἰς ἑορτάς, ἃς δὲ εἰς
πένθη· τίς ἀν θεοσεβείας καὶ οὐκ ἀφροσύνης
πολὺ πλέον ἡγήσαιτο δεῖγμα; 6. τῆς μὲν οὖν
κοινῆς εἴκαιότητος καὶ ἀπάτης καὶ τῆς Ἰουδαίων
πολυπραγμοσύνης καὶ ἀλαζονείας ὡς ὄρθως ἀπέ-
χονται Χριστιανοί, ἀρκούντως σε νομίζω μεμαθ-
ηκέναι· τὸ δὲ τῆς ἴδιας αὐτῶν θεοσεβείας μυστή-
ριον μὴ προσδοκήσης δύνασθαι παρὰ ἀνθρώπου
μαθεῖν.

V

1. Χριστιανοὶ γάρ οὔτε γῆ οὔτε φωνῆ οὔτε ἔθεσι
διακεκριμένοι τῶν λοιπῶν εἰσιν ἀνθρώπων. 2. οὔτε
γάρ που πόλεις ἴδιας κατοικοῦσιν οὔτε διαλέκτῳ
τινὶ παρηλλαγμένῃ χρῶνται οὔτε βίον παράσημον
ἀσκοῦσιν. 3. οὐ μὴν ἐπινοίᾳ τινὶ καὶ φροντίδι
πολυπραγμόνων ἀνθρώπων μάθημα τοῦτ' αὐτοῖς
ἔστιν εὐρημένον, οὐδὲ δόγματος ἀνθρωπίνου προε-
στᾶσιν, ὥσπερ ἔνιοι. 4. κατοικοῦντες δὲ πόλεις
έλληνίδας τε καὶ Βαρβάρους, ὡς ἔκαστος ἐκλη-
ρώθη, καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ἔθεσιν ἀκολουθοῦντες
ἔν τε ἐσθῆτι καὶ διαίτῃ καὶ τῷ λοιπῷ βίῳ θαυμα-
στὴν καὶ ὁμολογουμένως παράδοξον ἐνδείκνυνται
τὴν κατάστασιν τῆς ἑαυτῶν πολιτείας. 5. πατρί-
δας οἰκοῦσιν ἴδιας, ἀλλ' ὡς πάροικοι μετέχουσι

THE APOSTOLIC FATHERS

πάντων ώς πολῖται, καὶ πάνθ' ὑπομένουσιν ώς
ξένοι· πᾶσα ξένη πατρίς ἔστιν αὐτῶν, καὶ πᾶσα
πατρὶς ξένη. 6. γαμοῦσιν ώς πάντες, τεκνογον-
οῦσιν· ἀλλ' οὐ ρίπτουσι τὰ γεννώμενα. 7. τράπε-
ζαν κοινὴν παρατίθενται, ἀλλ' οὐ κοίτην. 8. ἐν
II Cor. 10,
3; Rom. 8,
12. 13
Philipp. 3,
18-20
σαρκὶ τυγχάνουσιν, ἀλλ' οὐ κατὰ σάρκα ζῶσιν.
9. ἐπὶ γῆς διατρίβουσιν, ἀλλ' ἐν οὐρανῷ πολι-
τεύονται. 10. πείθονται τοῖς ὥρισμένοις νόμοις,
καὶ τοῖς ἴδιοις βίοις νικῶσι τοὺς νόμους. 11. ἀγα-
πῶσι πάντας, καὶ ὑπὸ πάντων διώκονται.
II Cor. 6, 9
II Cor. 6, 10
I Cor. 4, 12
II Cor. 6, 10
12. ἀγνοοῦνται, καὶ κατακρίνονται· θανατοῦνται,
καὶ ζωοποιοῦνται. 13. πτωχεύουσι, καὶ πλουτί-
ζουσι πολλούς· πάντων ὑστεροῦνται, καὶ ἐν πᾶσι
περισσεύουσιν. 14. ἀτιμοῦνται, καὶ ἐν ταῖς
ἀτιμίαις δοξάζονται. βλασφημοῦνται, καὶ δικαι-
οῦνται. 15. λοιδοροῦνται, καὶ εὐλογοῦσιν· ὑβρί-
ζονται, καὶ τιμῶσιν. 16. ἀγαθοποιοῦντες ώς
κακοὶ κολάζονται· κολαζόμενοι χαίρουσιν ώς
ζωοποιούμενοι. 17. ὑπὸ Ἰουδαίων ώς ἀλλόφυλοι
πολεμοῦνται καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων διώκονται· καὶ
τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας εἰπεῖν οἱ μισοῦντες οὐκ
ἔχουσιν.

VI

1. Ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, ὅπερ ἔστὶν σώματι ψυχή,
τοῦτ' εἰσὶν ἐν κόσμῳ Χριστιανοί. 2. ἔσπαρται
κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μελῶν ἡ ψυχή,
καὶ Χριστιανὸί κατὰ τὰς τοῦ κόσμου πόλεις.
3. οἰκεῖ μὲν ἐν τῷ σώματι ψυχή, οὐκ ἔστι δὲ ἐκ
τοῦ σώματος· καὶ Χριστιανὸί ἐν κόσμῳ οἰκοῦσιν,

Jo. 17, 11.
14. 16

THE APOSTOLIC FATHERS

οὐκ εἰσὶ δὲ ἐκ τοῦ κόσμου. 4. ἀόρατος ἡ ψυχὴ ἐν ὄρατῷ φρουρεῖται τῷ σώματι· καὶ Χριστιανοὶ γινώσκονται μὲν ὅντες ἐν τῷ κόσμῳ, ἀόρατος δὲ αὐτῶν ἡ θεοσέβεια μένει. 5. μισεῖ τὴν ψυχὴν ἡ σὰρξ καὶ πολεμεῖ μηδὲν ἀδικουμένη, διότι ταῖς ἡδοναῖς κωλύεται χρῆσθαι· μισεῖ καὶ Χριστιανοὺς ὁ κόσμος μηδὲν ἀδικούμενος, ὅτι ταῖς ἡδοναῖς ἀντιτάσσονται. 6. ἡ ψυχὴ τὴν μισοῦσαν ἀγαπᾷ σάρκα καὶ τὰ μέλη· καὶ Χριστιανοὶ τοὺς μισοῦντας ἀγαπῶσιν. 7. ἐγκέκλεισται μὲν ἡ ψυχὴ τῷ σώματι, συνέχει δὲ αὐτὴ τὸ σῶμα· καὶ Χριστιανοὶ κατέχονται μὲν ὡς ἐν φρουρᾷ τῷ κόσμῳ, αὐτοὶ δὲ συνέχουσι τὸν κόσμον. 8. ἀθάνατος ἡ ψυχὴ ἐν θυητῷ σκηνώματι κατοικεῖ· καὶ Χριστιανοὶ παροικοῦσιν ἐν φθαρτοῖς, τὴν ἐν οὐρανοῖς ἀφθαρσίαν προσδεχόμενοι. 9. κακουργουμένη σιτίοις καὶ ποτοῖς ἡ ψυχὴ βελτιοῦται· καὶ Χριστιανοὶ κολαζόμενοι καθ' ἡμέραν πλεονάζουσι μᾶλλον. 10. εἰς τοσαύτην αὐτοὺς τάξιν ἔθετο ὁ Θεός, ἦν οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς παραιτήσασθαι.

VII

1. Οὐ γὰρ ἐπιγειον, ως ἔφην, εὕρημα τοῦτον αὐτοῖς παρεδόθη, οὐδὲ θυητὴν ἐπίνοιαν φυλάσσειν οὕτως ἀξιοῦσιν ἐπιμελῶς, οὐδὲ ἀνθρωπίνων οἰκονομίαν μυστηρίων πεπίστευνται. 2. ἀλλ' αὐτὸς ἀληθῶς ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοκτίστης καὶ

I Cor. 9, 17

THE APOSTOLIC FATHERS

ἀόρατος θεός, αὐτὸς ἀπ' οὐρανῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν λόγον τὸν ἄγιον καὶ ἀπερινόητον ἀνθρώποις ἐνίδρυσε καὶ ἐγκατεστήριξε ταῖς καρδίαις αὐτῶν· οὐ, καθάπερ ἂν τις εἰκάσειεν, ἀνθρώποις ὑπηρέτην τινὰ πέμψας ἢ ἄγγελον ἢ ἄρχοντα ἢ τινα τῶν διεπόντων τὰ ἐπίγεια ἢ τινα τῶν πεπιστευμένων τὰς ἐν οὐρανοῖς διοικήσεις, ἀλλ' αὐτὸν τὸν τεχνίτην καὶ δημιουργὸν τῶν ὅλων, ὃ τοὺς οὐρανοὺς ἔκτισεν, ω̄ τὴν θάλασσαν ἴδιοις ἐνέκλεισεν, οὐ τὰ μυστήρια πιστῶς πάντα φυλάσσει τὰ στοιχεῖα, παρ' οὐ τὰ μέτρα τῶν τῆς ἡμέρας δρόμων ὁ ἥλιος εἰληφε φυλάσσειν, ω̄ πειθαρχεῖ σελήνη νυκτὶ φαίνειν κελεύοντι, ω̄ πειθαρχεῖ τὰ ἄστρα τῷ τῆς σελήνης ἀκολουθοῦντα δρόμῳ· ω̄ πάντα διατέτακται καὶ διώρισται καὶ ὑποτέτακται, οὐρανοὶ καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς, γῇ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, θάλασσα καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ, πῦρ, ἀήρ, ἀβυσσος, τὰ ἐν ὕψεσι, τὰ ἐν βάθεσι, τὰ ἐν τῷ μεταξύ τοῦτον πρὸς αὐτοὺς ἀπέστειλεν.

Zech. 9, 9 3. ἀρά γε, ω̄ς ἀνθρώπων ἂν τις λογίσαιτο, ἐπὶ τυραννίδι καὶ φόβῳ καὶ καταπλήξει;

Jo. 3, 17 4. οὐ μὲν οὖν ἀλλ' ἐν ἐπιεικείᾳ καὶ πραῦτητι ω̄ς βασιλεὺς πέμπων υἱὸν βασιλέα ἐπεμψεν, ω̄ς θεὸν ἐπεμψεν, ω̄ς ἀνθρωπον πρὸς ἀνθρώπους ἐπεμψεν, ω̄ς σώζων ἐπεμψεν, ω̄ς πείθων, οὐ βιαζόμενος· βία γὰρ οὐ πρόσεστι τῷ θεῷ.

Jo. 3, 17 5. ἐπεμψεν ω̄ς καλῶν, οὐ διώκων· ἐπεμψεν

Malach. 3, 2 ω̄ς ἀγαπῶν, οὐ κρίνων.

6. πέμψει γὰρ αὐτὸν κρίνοντα· καὶ τίς αὐτοῦ τὴν παρουσίαν ὑποστήσεται; . . . 7. . . . παραβαλλομένους θηρίοις,

THE APOSTOLIC FATHERS

ἴνα ἀρνήσωνται τὸν κύριον, καὶ μὴ νικωμένους;
8. οὐχ ὄρᾶς, ὅσῳ πλείουες κολάζονται, τοσούτῳ
πλεονάζοντας ἄλλους; 9. ταῦτα ἀνθρώπου οὐ
δοκεῖ τὰ ἔργα· ταῦτα δύναμίς ἐστι θεοῦ· ταῦτα
τῆς παρουσίας αὐτοῦ δείγματα.

VIII

1. Τίς γὰρ ὅλως ἀνθρώπων ἡπίστατο, τί ποτ'
ἐστὶ θεὸς πρὶν αὐτὸν ἐλθεῖν; 2. ἢ τοὺς κενοὺς καὶ
ληρώδεις ἐκείνων λόγους ἀποδέχῃ τῶν ἀξιοπίστων
φιλοσόφων, ὃν οἱ μὲν τινες πῦρ ἔφασαν εἶναι τὸν
θεὸν (οὐ μέλλουσι χωρήσειν αὐτοῖ, τοῦτο καλοῦσι
θεόν), οἱ δὲ ὕδωρ, οἱ δ' ἄλλο τι τῶν στοιχείων τῶν
ἐκτισμένων ὑπὸ θεοῦ; 3. καίτοι γε, εἴ τις τούτων
τῶν λόγων ἀποδεκτός ἐστι, δύναιτ' ἀν καὶ τῶν
λοιπῶν κτισμάτων ἐν ἔκαστον ὁμοίως ἀποφαί-
νεσθαι θεόν. 4. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τερατεία καὶ
πλάνη τῶν γοήτων ἐστίν. 5. ἀνθρώπων δὲ οὐδεὶς
οὔτε εἰδεν οὔτε ἐγνώρισεν, αὐτὸς δὲ ἔαυτὸν ἐπέδει-
ξεν. 6. ἐπέδειξε δὲ διὰ πίστεως, ἢ μόνη θεὸν ἴδειν
συγκεχώρηται. 7. ὁ γὰρ δεσπότης καὶ δημιουργὸς
τῶν ὅλων θεός, ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ κατὰ τάξιν
διακρίνας, οὐ μόνον φιλάνθρωπος ἐγένετο, ἀλλὰ
καὶ μακρόθυμος. 8. ἀλλ' οὗτος ἦν μὲν ἀεὶ τοι-
οῦτος καὶ ἔστι καὶ ἔσται, χρηστὸς καὶ ἀγαθὸς
καὶ ἀόργητος καὶ ἀληθής, καὶ μόνος ἀγαθός ἐστιν.
9. ἐννοήσας δὲ μεγάλην καὶ ἄφραστον ἐννοιαν
ἀνεκοινώσατο μόνῳ τῷ παιδί. 10. ἐν ὅσῳ μὲν
οὖν κατεῖχεν ἐν μυστηρίῳ καὶ διετήρει τὴν σοφὴν
αὐτοῦ βουλήν, ἀμελεῖν ἡμῶν καὶ ἀφροντιστεῖν

THE APOSTOLIC FATHERS

έδόκει· 11. ἐπεὶ δὲ ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ παιδὸς καὶ ἔφανέρωσε τὰ ἐξ ἀρχῆς ἡτοιμασμένα, πάνθ' ἄμα παρέσχεν ἡμῖν καὶ μετασχεῖν τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ ἴδειν καὶ νοῆσαι, ἢ τίς ἀν πώποτε προσεδόκησεν ἡμῶν;

IX

Rom. 3,
21-26

Tit. 3, 3

Jo. 3, 5

Tit. 3, 4, 5

Rom. 8, 32
Eph. 1, 7;
I Tim. 2, 6
I Pet. 3, 18

1. Πάντ' οὖν ἥδη παρ' ἑαυτῷ σὺν τῷ παιδὶ οἰκονομηκώς, μέχρι μὲν τοῦ πρόσθεν χρόνου εἴασεν ἡμᾶς, ὡς ἐβουλόμεθα, ἀτάκτοις φοραῖς φέρεσθαι, ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις ἀπαγομένους. οὐ πάντως ἐφηδύμενος τοῖς ἀμαρτήμασιν ἡμῶν, ἀλλ' ἀνεχόμενος, οὐδὲ τῷ τότε τῆς ἀδικίας καιρῷ συνευδοκῶν, ἀλλὰ τὸν νῦν τῆς δικαιοσύνης δημιουργῶν, ἵνα ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἐλεγχθέντες ἐκ τῶν ἴδιων ἕργων ἀνάξιοι ζωῆς νῦν ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ χρηστότητος ἀξιωθῶμεν, καὶ τὸ καθ' ἑαυτοὺς φανερώσαντες ἀδύνατον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τῇ δυνάμει τοῦ θεοῦ δυνατοὶ γενηθῶμεν. 2. ἐπεὶ δὲ πεπλήρωτο μὲν ἡ ἡμετέρα ἀδικία καὶ τελείως πεφανέρωτο, ὅτι ὁ μισθὸς αὐτῆς κόλασις καὶ θάνατος προσεδοκᾶτο, ἥλθε δὲ ὁ καιρός, ὃν θεὸς προέθετο λοιπὸν φανερώσαι τὴν ἑαυτοῦ χρηστότητα καὶ δύναμιν (ὦ τῆς ὑπερβαλλούσης φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης τοῦ θεοῦ), οὐκ ἐμίσησεν ἡμᾶς οὐδὲ ἀπώσατο οὐδὲ ἐμνησικάκησεν, ἀλλὰ ἐμακροθύμησεν, ἦνέσχετο, ἐλεῶν αὐτὸς τὰς ἡμετέρας ἀμαρτίας ἀνεδέξατο, αὐτὸς τὸν ἴδιον νιὸν ἀπέδοτο λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἄγιον ὑπὲρ ἀνόμων, τὸν ἄκακον ὑπὲρ τῶν κακῶν, τὸν δίκαιον

THE APOSTOLIC FATHERS

ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, τὸν ἄφθαρτον ὑπὲρ τῶν φθαρτῶν,
τὸν ἀθάνατον ὑπὲρ τῶν θυητῶν. 3. τί γὰρ ἄλλο
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἡδυνήθη καλύψαι ἢ ἐκείνου
δικαιοσύνη; 4. ἐν τίνι δικαιωθῆναι δυνατὸν τοὺς
ἀνόμους ἡμᾶς καὶ ἀσεβεῖς ἢ ἐν μόνῳ τῷ σίῳ τοῦ
θεοῦ; 5. ὁ τῆς γλυκείας ἀνταλλαγῆς, ὁ τῆς
ἀνεξιχνιάστου δημιουργίας, ὁ τῶν ἀπροσδοκήτων
εὐεργεσιῶν· ἵνα ἀνομία μὲν πολλῶν ἐν δικαιῷ
ἐνὶ κρυβῇ, δικαιοσύνη δὲ ἐνὸς πολλοὺς ἀνόμους
δικαιώσῃ. 6. ἐλέγξας οὖν ἐν μὲν τῷ πρόσθεν
χρόνῳ τὸ ἀδύνατον τῆς ἡμετέρας φύσεως εἰς τὸ
τυχεῖν ζωῆς, νῦν δὲ τὸν σωτῆρα δείξας δυνατὸν
σώζειν καὶ τὰ ἀδύνατα, ἐξ ἀμφοτέρων ἐβουλήθη
πιστεύειν ἡμᾶς τῇ χρηστότητι αὐτοῦ, αὐτὸν
ἡγεῖσθαι τροφέα, πατέρα, διδάσκαλον, σύμβουλον,
Mt. 6, 25-31 ἰατρόν, νοῦν, φῶς, τιμήν, δόξαν, ἴσχύν, ζωήν, περὶ²⁶
ἐνδύσεως καὶ τροφῆς μὴ μεριμνᾶν.

X

1. Ταύτην καὶ σὺ τὴν πίστιν ἐὰν ποθήσῃς, καὶ
λάβῃς πρῶτον μὲν ἐπίγνωσιν πατρός.... 2. ὁ γὰρ
θεὸς τοὺς ἀνθρώπους ἡγάπησε, δι’ οὓς ἐποίησε τὸν
κόσμον, οὓς ὑπέταξε πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ, οὓς λόγον
ἔδωκεν, οὓς νοῦν, οὓς μόνοις ἕνω πρὸς αὐτὸν ὄρāν
ἐπέτρεψεν, οὓς ἐκ τῆς ἴδιας εἰκόνος ἔπλασε, πρὸς
οὓς ἀπέστειλε τὸν νίὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, οὓς
τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν ἐπηγγείλατο, καὶ δώσει
τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτόν. 3. ἐπιγνοὺς δὲ τίνος οἴει
Gen. 1, 26.
²⁷
1 Jo. 4, 9

THE APOSTOLIC FATHERS

I Jo. 4, 19 πληρωθήσεσθαι χαρᾶς; ἡ πῶς ἀγαπήσεις τὸν οὕτως προαγαπήσαντά σε; 4. ἀγαπήσας δὲ μιμητὴς ἔσῃ αὐτοῦ τῆς χρηστότητος. καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ δύναται μιμητὴς ἄνθρωπος γενέσθαι θεοῦ. δύναται θέλοντος αὐτοῦ. 5. οὐ γὰρ τὸ καταδυναστεύειν τῶν πλησίον οὐδὲ τὸ πλέον ἔχειν βούλεσθαι τῶν ἀσθενεστέρων οὐδὲ τὸ πλουτεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς ὑποδεεστέρους εὑδαιμονεῖν ἐστιν, οὐδὲ ἐν τούτοις δύναται τις μιμήσασθαι θεόν, ἀλλὰ ταῦτα ἐκτὸς τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. 6. ἀλλ' ὅστις τὸ τοῦ πλησίον ἀναδέχεται βάρος, ὃς ἐν ὧ κρείσσων ἐστὶν ἔτερον τὸν ἐλαττούμενον εὐεργετεῖν ἐθέλει, ὃς ἂ παρὰ τοῦ θεοῦ λαβὼν ἔχει, ταῦτα τοῖς ἐπιδεομένοις χορηγῶν θεὸς γίνεται τῶν λαμβανόντων, οὗτος μιμητής ἐστι θεοῦ. 7. τότε θεάσῃ τυγχάνων ἐπὶ γῆς, ὅτι θεὸς ἐν οὐρανοῖς πολιτεύεται, τότε μυστήρια θεοῦ λαλεῖν ἄρξῃ, τότε τοὺς κολαζομένους ἐπὶ τῷ μὴ θέλειν ἀρνήσασθαι θεὸν καὶ ἀγαπήσεις καὶ θαυμάσεις· τότε τῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου καὶ τῆς πλάνης καταγνώσῃ, ὅταν τὸ ἀληθῶς ἐν οὐρανῷ ζῆν ἐπιγνῶσ, ὅταν τοῦ δοκοῦντος ἐνθάδε θανάτου καταφρονήσῃς, ὅταν τὸν δύντως θάνατον φοβηθῆς, ὃς φυλάσσεται τοῖς κατακριθησομένοις εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὃ τοὺς παραδοθέντας αὐτῷ μέχρι τέλους κολάσει. 8. τότε τοὺς ὑπομένοντας ὑπὲρ δικαιοσύνης θαυμάσεις τὸ πῦρ τὸ πρόσκαιρον καὶ μακαρίσεις, ὅταν ἐκεῖνο τὸ πῦρ ἐπιγνῶσ.

Gal. 6. 2

Eph. 6, 9
Col. 4, 1